

gelder en Sporvejskørsel maa etableres, er i bedre Overensstemmelse med den Kommunerne tilkommende Raadighed over deres Gader og Beje, og at Lovforslagets Bestemmelser paa dette Punkt, der ogsaa ville komme til Anvendelse, hvor der ved Udløbet af de vedkommende Koncessioner bliver Spørgsmaal om Fortsættelse af de nu bestaaende Sporvejes Drift, betegne et væsentligt Fremskridt fra den nugældende Tilstand.

Udvalget tiltræder saaledes Lovforslaget i dets Hovedtræk, og det er kun med Hensyn til Enkeltheder, at det eller nogle af dets Medlemmer stille Ændringsforslag.

Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 1 er foranlediget ved Hensynet til Sporvejsanlæg paa Steder, hvor Anvendelsen af andre Trækdyr end Heste kunde findes formaals-tjenlig, f. Eks. i Sukkerroegne.

Udvalget er af den Formening, at Eneret kun bør kunne meddeles for et begrænset Tidsrum og stiller Ændringsforslag derom under Nr. 2. Ændringsforslaget under Nr. 3 er kun en herved foranlediget Redaktionsændring.

Ved Lovforslagets § 2 gives der Befkommunen Ret til at forbeholde sig efter Forløbet af 20 Aar fra Sporvejsanlæggets Aabning for Driften at overtage Anlægget og fortsætte Driften, idet Kommunens eller Publikums Interesser kunne gøre en anden Ordning end den ved Eneretsbevillingen fastslaaede ønskelig. Da Koncessionshaverens Ret formentlig vil være tilstrækkelig beskyttet derved, at Overtagelsen først maa finde Sted efter Forløbet af 20 Aar fra Anlæggets Aabning, og da det maa anses at være af Bigtighed, at den her omhandlede Ret for Befkommunen ubetinget skal være den forbeholdt, selv om den kommunale Styrelse ved Eneretsbevillingens Meddelelse har undladt at stille Krav herom eller endog har frasøgt Indløsningsretten, har Udvalget ved Ændringsforslaget under Nr. 4 foreslaaet, at denne Ret i ethvert Tilfælde skal staa Kommunen aaben, saa at Kommunal-

bestyrelsen efter Forløbet af de 20 Aar vil have fuld Frihed til at træffe sin Beslutning.

Da den i § 2 indeholdte Anvisning for de der nævnte Stønstmænd kunde give Anledning til Misforstaaelse, stiller Udvalget under Nr. 5 Forslag om en anden, formentlig klarere Affattelse af Bestemmelsen.

Ved Ændringsforslaget under Nr. 7 foreslaar Udvalget, at det i § 4 omhandlede Bederlag, der skal udredes til Statskassen, fastsættes til 10 pCt. af det paagældende Selskabs Aktiekapital i Stedet for til 5 pCt., og skal i øvrigt med Hensyn til Størrelsen af dette Bederlag bemærke følgende: Det maa erkendes, at den Ret, som saaledes er forbeholdt Staten, for saa vidt er mindre vel begrundet, som det i og for sig vilde have været mere rimeligt, om denne Ret var bleven forbeholdt den paagældende Kommune. Udvalget finder det derfor naturligt, at det Bederlag, som Staten betinger sig for at afstaa sin Ret til Kommunen, sættes til et moderat Beløb, men maa da samtidig udtrykkelig fremhæve, at denne Ansættelse af Bederlagets Størrelse selvfølgelig ikke har Betydning uden for Forholdet mellem Staten og Kommunen og saaledes navnlig ikke vil kunne paaberaabes som bestemmende for Kommunens Stilling over for de paagældende Sporvejselskaber.

Ved Ændringsforslagene under Nr. 8 og Nr. 12 foreslaar et Fiertal (Hammerich, Højmark, M. S. Jørgensen, Røskentved, Dusen, Svendsen, Wassard) en Ændring, hvis Hensigt det væsentlig er at tydeliggøre den i § 4, 2det og 4de Stykke indeholdte Regel. Et Mindretal (E. Hage, P. Holm, Kvist, Rasmussen) foreslaar under Nr. 9 og 13 en ny Affattelse af disse tvende Stykker.

Ved Ændringsforslaget under Nr. 10 foreslaar et Mindretal (Hammerich, Røskentved) et nyt Stykke, hvorved der tilsigtes at fastslaa nærmere Regler for Forlængelsen af den enkelte Koncession, der udløber forinden Aaret 1902.